

ПРОФЕСІЯ «EVENT-МЕНЕДЖЕР» ЯК ВИРАЗНИК ІННОВАЦІЙ У СУЧАСНІЙ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКІЙ ОСВІТІ

Михайло Поплавський

Київський національний університет культури і мистецтв

Анотація

Мета статті полягає в розкритті особливостей модернізації освіти Київського національного університету культури і мистецтв на прикладі запровадження новаторських ідей та підходів до освітньої програми «Івент-менеджмент», що реалізуються в навчальному закладі. *Методологія дослідження* ґрунтується на принципах об'єктивності та системності, що дало можливість охарактеризувати такий інноваційний тренд в освіті, як поєднання подієвості навчання, вимог ринку праці і внутрішньо сформованої корпоративної івент-культури. Структурний, аналітичний і компаративний методи спрямовані на визначення прогностичних і стратегічних механізмів реалізації напрямів навчального та виховного компонентів освітньої програми «Івент-менеджмент» у КНУКіМ. *Результати*. Визначено, що івент-метод створення події та івентологія як методологія осмислення подієвості формують універсальні, затребувані сучасним ринком праці компетентності. Подієвість навчання — один із інноваційних трендів освіти, від запровадження якого залежить зміст навчання та організація навчального процесу. Критерієм інноваційної діяльності Київського національного університету культури і мистецтв у впровадженні освітньої програми «Івент-менеджмент» стала ефективність поєднання-перетину (crossover point) зовнішніх вимог ринку праці і внутрішньо сформованої корпоративної івент-культури, спрямованої на оформлення подієвості як «зустрічі» в науці, освіті та мистецтві. Досвід створення та розбудови цієї освітньої програми доводить, що поєднання в навчальному процесі традиційних і новітніх моделей — це не данина науковій обізнаності та університетській моделі викладання, а набута у процесі навчання здатність майбутнього спеціаліста вільно орієнтуватися у невизначених завданнях, моделюючи нетривіальні рішення, нові ситуації та нестандартні виходи із них. *Наукова новизна* визначається розкриттям сутності основних напрямів обраної Університетом креативної освітньої моделі для стратегічного планування освітньо-наукової діяльності. Продемонстровано інноваційний потенціал івенту в сучасному освітньому просторі. Схарактеризовано особливості розробки нових освітніх програм (на прикладі освітньої програми «Івент-менеджмент»), подано авторське бачення соціальної значущості івенту.

Ключові слова: Київський національний університет культури і мистецтв; івент-менеджмент; івент; інноваційна діяльність; подієва культура

Для цитування

Поплавський, М. (2022). Професія «event-менеджер» як виразник інновацій у сучасній культурно-мистецькій освіті. *Вісник КНУКіМ. Серія: Мистецтвознавство*, 46, 32-40. <https://doi.org/10.31866/2410-1176.46.2022.257962>

ВСТУП

Вітчизняний освітній простір невпинно рухається до точки біфуркації, після якої має стати певний період стабільності та визначено-

сті. Слід зазначити, що на освітнє середовище негативно впливають різновекторні, часто суперечливі зміни правил гри в галузі вищої освіти, а зусилля викладацької та наукової спільноти витрачаються, скоріше, на пристосування до таких

змін (із неминучим ресентиментним настроєм та фрустрацією дій), ніж на ствердження власної, ізсередини вибудованої стратегії розвитку сучасної освіти. Потік навчальних «новел», що бездумно переноситься із закордонного освітнього простору без адаптації до національних умов та урахування потреб українського суспільства, часто перевищує міру доцільності, а перманентність змін їхнього впровадження як обов'язкових не дає змоги сформувати та ствердити власну стабільну тактику перетворень. У таких умовах втрачається головне — розуміння суспільної значущості освіти як такої, що ще з часів середньовічних університетів ґрунтувалася на ідеях довіри та автономії. Це жодним чином не означає, що Університет постає в ролі ретрограда, навпаки, КНУКіМ багаторічними зусиллями керівництва, викладачів-науковців, методистів реалізує новаторські ідеї та підходи в освіті та науці, утримуючи позиції лідера в культурно-мистецькій освіті. Така успішність стала можливою завдяки тому, що Університет висловлювався не за об'єктне ставлення до себе з боку державних органів та освітянських керівних структур, відстоював власну стратегію розвитку, доводив просту, але таку важливу для сучасної громадськості думку про те, що освіта та наука лише тоді мають сенс (відповідно, соціальну та практичну значущість), коли вони впливають на суспільство, формують його порядок денний (прагматика) та ідеали (цінності). І в цьому контексті можна переконливо заявити, що перемоги Університету стали прикладом осмисленої та новаторської діяльності, коли система підготовки високопрофесійних спеціалістів змінюється не тому, що цього вимагають «згори», або через те, що так роблять усі, а тому, що керівництво та науково-викладацький склад усвідомлюють нагальність запиту суспільства модернізуватись, інтегруватись у загальносвітовий освітній процес.

На підставі аналізу результатів моніторингу якості навчання відповідно до вимог ринку праці у КНУКіМ цілеспрямовано впроваджуються новаторські ідеї. Цей адекватний (і не примусовий) діалог із дійсністю вимагає перманентних зрушень в організації навчання: професії майбутнього змінюються швидше, ніж усталені університетські освітні програми. Креативна освітня модель як флагманська для стратегічного планування освітньо-наукової діяльності Університету сприяє процесу самовдосконалення та розвитку конкуренції на ринку освітніх послуг. Розробляються нові освітні програми, які, як і має бути в університеті, тісно пов'язані із

академічними, апробованими часом дисциплінами, консолідуючи в такий спосіб традиційні наукові, методичні та методологічні нароби з іще неінституціалізованими галузями знання.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Дослідження event-менеджменту як надзвичайно затребуваної суспільством галузі знань знайшли відображення не лише в роботах провідних іноземних та вітчизняних науковців, а й відомих діячів культури. Недарма успішна акторка Ребекка Кросс (Becki Cross) наголосила, що гібридні події у найближчі кілька років стануть одним із головних трендів, оскільки вони поєднують традиційну «живу» та приватну подію з «віртуальним» онлайн-компонентом. Із розвитком технологій такі заходи ставатимуть все більш популярними та доступними (Cross, 2015). Тематиці event-менеджменту присвячуються форуми Асоціації освіти з управління подіями (наприклад, форум, що відбувся в Університеті Кардіффа Метрополітен 5–7 липня 2017 року), її висвітлює Міжнародний журнал управління подіями та фестивалями. Фахівці наголошують, що управління гібридними подіями продовжує розвиватися завдяки поєднанню академічної та прикладної діяльності, передового мислення (Jaimangal-Jones et al., 2018). Європейський Союз постійно аналізує системи цифрових компетенцій для громадян, зокрема для освітян. Акцентується, що діяльність ЄС у сфері розвитку цифрових навичок ґрунтується на принципах успішного використання цифрових технологій для навчання, покращення якості освіти завдяки аналізу даних.

Важливим для України стало створення *Української національної цифрової коаліції «Коаліція цифрової трансформації»*, діяльність якої спрямована на консолідацію та координацію ініціатив і зусиль всіх партнерів у галузі цифрового розвитку та інтеграції України до Європейського цифрового простору (Єдиного цифрового ринку ЄС) (DCOMFRA, 2020). Важливою у сфері Event є платформа «EventMB», заснована у 2007 р. одним із найвпливовіших представників в індустрії зустрічей Джуліусом Соларисом (Julius Solaris), що стала головною для професіоналів у цій сфері. Недарма її читають понад 300 тис. осіб щомісяця (Solaris, 2021).

Аналогічна робота проводиться і науковцями та викладачами КНУКіМ, які, зокрема, вивчають напрацювання івент-менеджменту в британській науковій традиції, використовують

чи праці Г. Боудіна, Дж. Аллена та ін. (Пархоменко, 2018); аналізують можливості впровадження дуальної освіти в професійній підготовці івент-менеджерів. Науковці КНУКіМ наголошують, що наслідком упровадження моделі з акцентом на практичну підготовку стане висока конкурентоспроможність випускника — івент-менеджера на ринку праці (Петрова, 2019).

Мета статті полягає в розкритті особливостей модернізації освіти Київського національного університету культури і мистецтв на прикладі запровадження новаторських ідей та підходів до освітньої програми «Івент-менеджмент», що реалізуються в навчальному закладі.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Показовим прикладом синтезу теорії і практики, науки та життя, освіти і бізнесу є досвід розробки в Київському національному університеті культури і мистецтв освітньої програми «Івент-менеджмент». Івент-менеджмент як найефективніший метод у сучасному світі просування компаній, що розробляють інновації, — актуальна та затребувана суспільством діяльність. Освітня програма з підготовки фахівців цього напрямку розроблялася в Університеті поступово й була опосередкована (підготовлена) іншими освітніми програмами, розробленими раніше. Змістовою базою для отримання можливості підготовки івент-менеджерів стали наукові, методичні та організаційні напрацювання викладачів-науковців і майстрів-практиків із таких спеціальностей, як «Культурологія», «Міжнародний туризм», «Готельно-ресторанна справа», «Менеджмент готельно-ресторанного і туристичного бізнесу», «Менеджмент соціокультурної діяльності» із відповідними спрямуваннями у фешн-бізнес та шоу-бізнес. Різноманітні культурні індустрії як невід’ємна частина навчальних планів Університету є субвенційною основою підготовки івент-менеджерів, що сприяє осмисленню та практичному втіленню у формі результатів навчання таких ідеалів, як гостинність, діалогічність, креативність, лідерство, подієвість у галузі культури та мистецтва. «Генетична» вкоріненість івенту в освітнє середовище Київського національного університету культури і мистецтв — це результат правильного, логічно-послідовного руху навчального та наукового закладу в напрямі створення вкрай важливого для соціуму осередку навчання і виховання креативних, талановитих, вільних особистостей. Актуальні освітні програми є змістовою формою такого загального руху

до формування універсальних компетентностей. Отже, в Університеті не «вигадують» нові освітні програми: їхня актуалізація та апробація є природним рухом стратегічного проектування — вибору місії, цілей та завдань КНУКіМ як осередку підготовки висококваліфікованих фахівців, затребуваних на сучасному вітчизняному та міжнародному ринку праці. Таке планування діяльності, а також робота на випередження є ознакою івент-подієвості, її сутнісною характеристикою. У сучасному івенті вже не актуальна традиційна опозиція думки та діяльності, теорії та практики, оскільки в ньому синтезуються режими «спільної діяльності та події, яка випереджає думку про неї» (Jaimangal-Jones et al., 2018, p. 123). Це створює унікальний зміст розуміння діяльності людини в органіці творчого, креативного, безпосереднього як органічного, природного. Такі характеристики, якщо перевести їх у ранг професійних знань та навичок, формують цінність універсальних компетентностей на всі часи (soft skills). Тому органічно та послідовно впроваджений досвід роботи з молоддю з одночасним формуванням пріоритетних сьогодні універсальних знань та навичок — це найцінніший багаж у науковій, викладацькій, виховній та організаційній діяльності Київського національного університету культури і мистецтв. Отже, саме розробка нових освітніх програм, які вимагають спрямовувати підготовку студентів у бік універсалізації знань та навичок, і визначає зміст та завдання освітньої діяльності Університету на найближчі роки.

Успішність упровадження освітньої програми «Івент-менеджмент» збіглася зі ствердженням в Університеті моделі освіти з акцентом на практичну підготовку. Для багатьох ЗВО України така інноваційна вимога стала справжнім викликом. Але тільки не для КНУКіМ. Коли постійно працюєш на випередження та прямуєш за нерозривністю освітніх традицій, усвідомлюючи сучасні соціально-економічні, культурно-мистецькі процеси, принцип орієнтації на практику стає природним тлом для освітніх інновацій. Тому цей принцип втілюється не в механічному (беззмістовному) поєднанні теорії та практики, лекцій і практичних занять, а в об’єднанні окремих навчальних дисциплін у тематичні модулі. Скорочення аудиторного навантаження студентів дало змогу виграти головне — час. Натомість традиційне «просиджування» в аудиторіях було компенсовано за рахунок виробничої та ін. видів практики, самопідготовки, творчою взаємодією на практичних заняттях, у майстернях, на тренінгах, фестивалях,

конкурсах і презентаціях. Водночас студенти долучались до творення подієвості навчання, реалізуючи в різний спосіб власні проекти, формуючи індивідуальну траєкторію творчопошукової та навчальної активності. Так, дисципліна «Організація та постановка івентів» — базовий курс у підготовці творців та організаторів івент-заходів — поєднує такі модулі, як «Сценічна мова», «Сценічний рух», «Майстерність ведучого», «Сценарна майстерність». «Організація та постановка івентів» вивчається в комплексі з іншими дисциплінами, такими, як «Режисура івентів», «Івент-технології», і забезпечує підготовку студентів до творчої, концертної та педагогічної діяльності в різних галузях культури та мистецтва. І це вдалий досвід реалізації актуальної освітньої програми в межах мистецької освіти, яка залишається провідним напрямом освітньої діяльності в КНУКіМ. Варто зауважити, що івент у традиційному класичному університеті буде відрізнятися від івенту в технічному ЗВО. Тому, грамотно використовуючи науково-педагогічний, організаційно-технічний та методичний потенціали, в Університеті створено «свій», ні на що не схожий освітній продукт. Саме тому курс з організації івентів містить такі теоретичні та практичні модулі, які дають змогу студентові оволодіти мистецтвом сценічного мовлення, мистецтвом сценічного руху, майстерністю ведучого та сценарною майстерністю; на власному досвіді «пережити» всі етапи підготовки івенту, раціоналізувати та засвоїти всі складники івент-проєкту зсередини. Так, застосовуючи параметри літературного підходу до розробки сценарію та театральних принципів його втілення, івент реалізується як мистецький проєкт художнього гатунку. Студентові пропонується набути теоретичних та практичних компетентностей: вміння писати сценарний план — письмове викладення основних етапів постановки театралізованого дійства; навички створення сценарного плану — літературного проєкту майбутнього заходу, в якому пунктирно накреслено передбачуваний хід розвитку дії, тези основних висловлювань і дикторських коментарів. Також студент отримує знання щодо впорядкування монтажного листа — графічний виклад режисерського плану, перелік усіх компонентів кожного номера та засобів його забезпечення. Кінцевим результатом курсу є показ студентами івент-заходу, який вони створили за власним сценарієм спільною командою.

Практично орієнтоване навчання формує й новий запит на теорію: реалізуючи власні проєкти, студент має відповідати й на ті запитання,

які є базовими для навчання, для перетину між незнанням та знанням — «як?», «в який спосіб?», «яким чином?» тощо. Отже, й теоретичні узагальнення предмета навчального курсу актуалізуються, набувають цінності комплексного надбачення процесів і феноменів, які студент не відчужує, а органічно включає у власну освітосферу разом із іншими дисциплінами циклів професійної та практичної підготовки. До того ж фундаментальні дисципліни сучасного університету (в КНУКіМ — філософія, психологія, культурні студії, історія культури, менеджмент соціокультурної діяльності) — це основа для формування не лише професійного фахівця-практика, а й фундамент для зростання майбутнього вченого. У такій навчальній моделі студент уже не виглядає «жертвою» перед «потягом» знань, що із невпинністю та невблаганністю рухається на нього, адже «ешелонований» тип навчання, як демонструє вітчизняна та світова практика останніх десятиріч, повністю себе вичерпав, а доба інформаційних технологій та тотальної цифровізації лише прискорила фінал попереднього типу викладання. На зміну «ешелонованому» навчання поступово впроваджується студентоцентристська діалогічна модель із чіткою інтенсифікацією природних здібностей студента, персоніфікацією інформації, коли реципієнт є одночасно продуцентом думки. Цінність такого підходу полягає в тому, що студент із перших аудиторних занять розуміє, як співвідносяться всі компоненти та форми навчання, а також зовнішню та внутрішню логіку його складників. Відтак успішно реалізується принцип розширення меж власного світогляду студентів, коли вони керуються не знаннями як такими, а комплексом знань, вмінь та навичок — здобутими, осмисленими та практично апробованими. А результатом навчання буде не абстрактне вимірювання знань і навичок, а готові, тактильно-відчутні продукти проблемно-орієнтованого навчання — проєкти (культурні, мистецькі, іміджеві, проєкти стартапів, інтернет-платформ тощо). Саме проєктна діяльність дає змогу найефективніше навчитись самостійно та оригінально мислити, не втрачаючи зв'язок із практичними величинами вимірювання результативності навчання. У проєктній діяльності перевіряються послідовність та зміст навчальних дисциплін, сукупність яких і породжує матрицю моделювання і проєктування гібридного навчального продукту, синтез різновекторних видів творчої діяльності — від ідеї до її втілення, реалізації та осмислення.

Недаремно розуміння термінологічної та сутнісної основи івенту підвищує освітній рі-

вень студентів. Наприклад, на провідній випусковій кафедрі підготовки івент-менеджерів — кафедрі івент-менеджменту та індустрії дозвілля — розроблений і викладається курс із теорії та історії івентів. Івент-практики, як видається, не виникають раптово та не обмежуються сучасними уявленнями про них. Навпаки, через теорію події та філософію подієвості студент занурюється в широкий культурно-історичний контекст, що уможлиблює концептуалізацію івенту як об'єкта наукового пізнання, виявляючи парадигмальні характеристики івент-практик на різних етапах цивілізаційного процесу. Прагматик від бізнесу може запитати: а чи не обтяжує такий підхід професійні компетентності студента, чи не забагато часу приділяється фундаментальним науковим позиціям в освітній програмі? Якщо йдеться про підготовку магістра, то ні. Цей освітній рівень передбачає досягнення синтезу проектної та наукової діяльності як гармонійного поєднання креативності, таланту, універсальності із раціональністю науковця, який адекватно рефлексує у професії та професійній діяльності, усвідомлюючи її світоглядні параметри, ціннісний і практичний сенс. Наприклад, курс з основ івент-менеджменту та маркетингу дає змогу підготувати студента до авторських розробок стратегій і концепцій культурно-мистецьких подій, зберігаючи картинку самої події та всього ідейно-організаційного «таємничя» (перемовин, бюджету, виконавців, тайм-менеджменту тощо). Отже, переведення конкретики професійно-практичної діяльності на рівень теоретичних узагальнень через поєднання в навчальному процесі традиційних і новітніх моделей — це один зі шляхів формування університетської освіти, цінність якої вкотре піддається сумнівам та ревізії на відповідність практиці. Досвід створення і розбудови цієї освітньої програми доводить, що таке налаштування студента-дослідника — не данина науковій обізнаності та університетській моделі викладання, а набута у процесі навчання здатність майбутнього спеціаліста вільно орієнтуватися у невідомих завданнях, моделюючи нетривіальні рішення, нові ситуації та нестандартні виходи із них.

Також враховується принципова різниця між роллю лідера та івент-організатора. Розуміння відмінності між тим, хто справді створює подію, і тим, хто її координує, узгоджує її, — одна із провідних світоглядних позицій івент-менеджера, яку необхідно сформулювати та зробити частиною навчального процесу. На відміну від координатора, творець івенту має уявлення про

цілісність всієї події та механіку її окремих компонентів; координатор, навпаки, може бути обізнаним у певній ланці івенту, але не знати всю «лінійку» події й не відповідати за подію як таку. Таким чином, відповідальність — це міра громадянської зрілості в усвідомленні власної позиції (у пізнанні і в дії), мужність мислити та вчиняти. А цього неможливо навчитись зі статей у глянцевиx журналах чи на разових курсах із лідерства, які наразі активно пропонує «глобальний супермаркет» освітніх послуг, в якому лише швидкість їхнього споживання є важелем ефективності (не більше). Справжня освіта, навпаки, — це завжди «довго та дорого», це коштовна інвестиція у майбутнє, а пробація правильно зробленого вибору не тільки професії, а й життєвого шляху. І навчання івент-професії з її можливостями та перспективами розвитку в Київському національному університеті культури і мистецтв можна розцінювати як безпрограшний варіант такого освітнього інвестування, дивіденди від якого лише зростатимуть.

Освітньою програмою «Івент-менеджмент» передбачено вивчення інтернет-технологій (у бізнесі, організації подій, виставковій діяльності) із подальшим практичним втіленням ідей та напрацювань у власному навчальному проекті студента. Набуття таких практичних навичок передбачено навчальним планом підготовки івент-менеджерів на магістерському рівні завдяки дисципліні «Менеджмент виставкових міжнародних проектів». Також модульний принцип викладання та навчання передбачає комплексне застосування знань і вмінь із таких дисциплін, як «Івент-менеджмент та маркетинг», «Менеджмент соціокультурної діяльності», «Культурні та креативні індустрії», «Проектний менеджмент», а також «Реклама та PR у соціокультурній діяльності», «PR в івентах», «Психологія».

Вивчення дисциплін із управління івентами може дати непересічний досвід та забезпечити високий рівень проведення і теоретичного осмислення соціально-значущих подій, некомерційних проектів, творчих ініціатив громад та окремих спільнот. Таке спрямування івентів — одна з можливих практичних реалізацій івент-практик у межах освітніх програм університетського навчання. Слід зазначити, що реалізація соціально спрямованих івентів і проектів не є пріоритетним ринковим напрямом корпорацій та бізнес-структур, але в межах студентської спільноти формується запит на соціально затребувану та соціально-значущу по-

дієвість, яку можна (та потрібно) реалізовувати в межах навчальних дисциплін під керівництвом досвідчених викладачів, теоретиків і фахівців-майстрів. Для успішної реалізації освітньої програми підготовки івент-менеджерів було розроблено та впроваджено навчальний курс «Стартап у сфері культури». Ця навчальна дисципліна, крім реалізації суто прагматичних завдань, таких як оволодіння знаннями та вміннями технологій стартапу у сфері культури, покликана навчити студента усвідомлювати соціокультурні проблеми і вміти практично спрямовувати власну професійну діяльність (різні її форми) на їхнє діагностування та вирішення. Такий варіант соціальної відповідальності (на прикладі застосування методології стартапів) дає змогу професійно побудувати власний бізнес, використовуючи інноваційні технології з обмеженими ресурсами, адже «індивідуальний характер суб'єктів господарювання призводить до існування індивідуальних підсистем івент-менеджменту, водночас важливо й актуально бачити і розуміти певні спільні його контури та орієнтири у вітчизняному бізнесі» (Жежуха & Мисик, 2022, с. 32). Отже, студент уже в період навчання отримує практичний досвід соціальної відповідальності, який у практичній діяльності перетворюється на освітній капітал — із ним він може «виходити» в соціум, пропонувати свої послуги. Якщо в умовах бізнесу суспільно значущі проекти виконують, скоріше, іміджеві функції (комерційний складник, відповідно, не домінує та не впливає на визначення цілей, завдань і стратегії події), то в навчальних аудиторіях, навпаки, можна досягнути стовідсоткової суспільної значущості за відсутності комерційних показників. Також навчальна організація івентів передбачає ототожнення функцій керівника проекту та його виконавців: відповідно студенту надається унікальна можливість на власному досвіді взяти участь у всіх етапах реалізації події, пройти всі стадії та форми її підготовки. Наприклад, особливість такого типу реалізації подієвого проекту в різних культурних практиках покладається на непрофесійні спільноти, волонтерів, добровольців. У навчанні студент сам опиняється в ролі такого волонтера. І в такому статусі, крім організаційно-творчого компонента івенту, він навчається вмінню мотивувати всіх залучених до події виконавців, від чого залежить результат кінцевого продукту події. Фаховість івент-менеджера полягає у здатності надихнути своєю ідеєю всіх «виконавців», належним чином організувати та провести brainstorming (мозковий штурм), щоб

досягти високих якісних показників події, перетворюючи звичайних статистів на помічників.

Вміння мотивувати, вести за собою, надихати — безперечні якості справжнього лідера. Недаремно прагматика сучасного життя спонукає включити до програмних результатів навчання й таку універсальну компетентність, як лідерство. Філософія лідерства — генеральна тематична сентенція всієї навчально-виховної діяльності КНУКіМ. А івент-практика в особі творця подієвості увібрала та сублимувала всі лідерські інтенції. Організатор подій — це обов'язково лідер, лідер думок, лідер справ. Універсальність професії синтезує різні наукові рубрикації, поєднуючи менеджмент, економіку, маркетинг, технології із широкою гуманітарною обізнаністю та світоглядом. Теоретичне обґрунтування лідерського підходу студент може отримати завдяки впровадженню в Університеті унікальному навчальному курсу «Лідерство». Емоційний інтелект — це та структура чуттєвої культури людини, яка вписалась у прагматику раціональних та ефективних технологій особистісного розвитку і самоусвідомлення, посівши особливе місце в сучасних концепціях лідерства (такий дослідницький та методологічний принцип знайшов відповідне втілення в змісті та завданнях цього навчального курсу). Та все ж курс «Лідерство» передбачає превалювання практичного складника над теоретичним. Така орієнтація навчання здебільшого спрямована на технологію розвитку лідерських якостей у кожного студента, що зумовлює розуміння процесу трансформації емоційного капіталу та його зв'язку з ефективністю діяльності івент-менеджера.

Прикладом вдалої практичної реалізації ідеї лідерства в Університеті можна вважати всю PR-діяльність, іміджеві проекти та заходи, які є невід'ємним складником сучасного європейського ЗВО. Так, на етапі модернізації навчального закладу та перетворення його на національний університет керівництво і провідні представники науково-педагогічного складу ініціювали створення «Зіркового клубу лідерів Михайла Поплавського» як практичної платформи зустрічей студентів із випускниками Університету, що стали успішними та відомими фахівцями в культурно-мистецькій галузі. Завдання клубу — демонструвати студентам на конкретних прикладах необхідність і можливість стати лідером вже в Університеті, в аудиторіях та на репетиційних майданчиках. Студент (нинішній та майбутній) має відчувати себе в епіцентрі подій, а отже, вміти створювати подієвість, на конкретних прикладах розуміти «механіку» її

створення іншими. Такий тип подієвості допомагає об'єднати загальнофілософські концепції лідерства з конкретними технологіями розвитку особистісних якостей студента, формуванням іміджу, стилів та методів комунікації, культурою поведінки та, що є вкрай важливим, технологіями саморепрезентації (на зразок модифікації «практик себе» Мішеля Фуко у сфері професійної діяльності культурних індустрій).

І це лише один із прикладів застосування в навчально-виховному процесі КНУКіМ неакадемічних креативних ідей, які виявляються більш ефективними, ніж класична навчальна активність. Така освітянська гібридність також стала брендом Університету. Загалом, можна навести цілу низку прикладів подієвого підходу у творенні іміджевих проєктів — це «Співочий ректор», «Талановитим вхід без черги», «Дні відкритих дверей». Ці заходи — лише невеличка частка інноваційних ініціатив Київського національного університету культури і мистецтв для успішного конкурування на ринку освітніх послуг (вітчизняному та світовому). Такі івенти дають змогу КНУКіМу завойовувати лояльність абітурієнтів та прихильність роботодавців. Варто зазначити, що івент-технології активно втілюються не лише у створенні бренду ЗВО. Івент є актуальним та затребуваним і в організації та проведенні наукових заходів — конференцій, методологічних семінарів, круглих столів; така освітня подієвість формує нові формати для спілкування науково-професійної спільноти, моделює майбутні платформи для діалогів, дискусій, обміну. Тобто наукові інновації стосуються не лише змісту досліджень, а й форм та методів організації наукових подій. Івент стає необхідним складником функціонування дистанційного навчання: ця гібридна форма створення віртуальної платформи для навчання є все більш затребуваною та поширеною. Із позиції івент-практики важливими є не лише навчальна доцільність і технічна відповідність, а й якісне змістове та ресурсне втілення матеріалу (це лише частина успішного впровадження цифрової освіти). На часі створення онлайн-профілів творів мистецтва, в яких закладено не лише «красиву картинку» з відповідною технічною нативністю. Найскладніше — це збереження та прискорення динаміки користування, відвідування: ось та ніша івенту, яка, крім профілю події, формуватиме подієвість «вічного звернення». А просторова естетика візуальності живитиметься позачасовою та позапросторовою естетикою постдраматичного та посттеатрального. Тобто це

вже не синтез, а гібридність події — феномен, який тільки почали досліджувати, формулюючи моделі «зустрічі» в науці, освіті та, звичайно, у мистецтві.

ВИСНОВКИ

Таким чином, івент-менеджмент як найефективніший метод просування компаній дає підстави констатувати значний інноваційний потенціал івенту та подієвої культури в сучасному освітньому просторі. Івент як методика створення події та івентологія як методологія осмислення подієвості формують універсальні, затребувані сучасним ринком праці компетентності. Розробка в Київському національному університеті культури і мистецтв освітньої програми «Івент-менеджмент» вкрай важлива і для сучасного освітянського простору, оскільки дає можливість студенту ще в період навчання отримати досвід соціальної відповідальності, який у практичній діяльності перетворюється на освітній капітал, а також професійно побудувати власний бізнес, використовуючи інноваційні технології з обмеженими ресурсами, що є запорукою успіху.

Подієвість навчання — один із інноваційних трендів освіти, від упровадження якого залежить зміст навчання та організація навчального процесу. Критерієм інноваційної діяльності Університету в процесі впровадження освітньої програми «Івент-менеджмент» стала ефективність поєднання-перетину (crossover point) зовнішніх вимог ринку праці і сформованої корпоративної івент-культури, спрямованої на оформлення подієвості як «зустрічі» в науці, освіті та мистецтві.

Проектна діяльність дає змогу найефективніше навчитись самостійно та оригінально мислити, не втрачаючи зв'язок із практичними величинами вимірювання результативності навчання. В проєктній діяльності перевіряються послідовність і зміст навчальних дисциплін, сукупність яких і породжує матрицю моделювання та проєктування гібридного навчального продукту, синтез різновекторних видів творчої діяльності — від ідеї до її втілення, реалізації та осмислення.

Переведення конкретики професійно-практичної діяльності на рівень теоретичних узагальнень через поєднання в навчальному процесі традиційних і новітніх моделей — це один зі шляхів формування університетської освіти. Досвід створення та розбудови цієї освітньої програми доводить, що таке налаштування

студента-дослідника — не проста данина науковій обізнаності та університетській моделі викладання. Це здатність майбутнього спеціаліста вільно орієнтуватися у невизначених завданнях, моделюючи нетривіальні рішення, нові ситуації та нестандартні виходи із них.

СПИСОК ПОСИЛАНЬ

- Жежуха, В. Й., & Мисик, В. М. (2022). Івент-менеджмент в Україні: проблеми, тенденції, перспективи та напрямки реінжинірингу. В А. П. Дука (Ред.), *Парадигмальні виклики сучасного розвитку* (с. 31-45). Науково-освітній інноваційний центр суспільних трансформацій. https://reicst.com.ua/asp/article/view/monograph_paradigmatic_03_2022_01_2
- Пархоменко, І. І. (2018). Британська наукова традиція вивчення інвент-менеджменту: основні поняття (Г. Бодін, Х. Пієлічати, Дж. Елз). *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Менеджмент соціокультурної діяльності*, 1(2), 63-76. <https://doi.org/10.31866/2616-7573.2.2018.149459>
- Петрова, І. В. (2019). Професійна підготовка івент-менеджерів у контексті дуальної форми здобуття освіти. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Менеджмент соціокультурної діяльності*, 2(1), 82-104. <https://doi.org/10.31866/2616-7573.1.2019.170657>
- Cross, B. (2015, January 14). 10 Things to Think About When Preparing for a Hybrid Event. *Skift Meetings*. <https://meetings.skift.com/tips-preparing-hybrid-event/>
- DCOMFRA. (2020, 11 травня). *Українська національна цифрова коаліція «коаліція цифрової трансформації»*. <https://cutt.ly/1Jruv8Y>
- Jaimangal-Jones, D., Robertson, M., & Jackson, C. (2018). Event futures: innovation, creativity and collaboration. *International Journal of Event and Festival Management*, 9(2), 122-125. <https://doi.org/10.1108/IJEFM-05-2018-0032>
- Moufakkir, O., & Pernecky, T. (Eds.). (2015). *Ideological, Social and Cultural Aspects of Events*. CABI. <https://doi.org/10.1079/9781780643526.0000>
- Solaris, J. (2021, February 16). The Future of Events. And Some Personal News. *Skift Meetings*. <https://meetings.skift.com/future-events-personal-news/>

REFERENCES

- Cross, B. (2015, January 14). 10 Things to Think About When Preparing for a Hybrid Event. *Skift Meetings*. <https://meetings.skift.com/tips-preparing-hybrid-event/>

- DCOMFRA. (2020, May 11). *Ukrainska natsionalna tsyfrova koalitsiia "Koalitsiia tsyfrovoi transformatsii"* [Ukrainian National Digital Coalition "Coalition of digital transformation"]. <https://cutt.ly/1Jruv8Y> [in Ukrainian].
- Jaimangal-Jones, D., Robertson, M., & Jackson, C. (2018). Event futures: innovation, creativity and collaboration. *International Journal of Event and Festival Management*, 9(2), 122-125. <https://doi.org/10.1108/IJEFM-05-2018-0032>
- Moufakkir, O., & Pernecky, T. (Eds.). (2015). *Ideological, Social and Cultural Aspects of Events*. CABI. <https://doi.org/10.1079/9781780643526.0000>
- Parkhomenko, I. I. (2018). Brytanska naukova tradytsiia vyvchennia invent-menedzhtmentu: osnovni poniattia (H. Boudin, Kh. Pieliichati, Dzh. Elz) [UK scientific tradition in events management: key concepts (G. Bowdin, H. Pielichaty, G. Els)]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu kultury i mystetstv. Serii: Menedzhment sotsiokulturnoi diialnosti* [Bulletin of Kyiv National University of Culture and Arts. Series in Management of Social and Cultural Activity], 1(2), 63-76. <https://doi.org/10.31866/2616-7573.2.2018.149459> [in Ukrainian].
- Petrova, I. V. (2019). Profesiina pidhotovka ivent-menedzheriv u konteksti dualnoi formy zdobuttia osvity [Professional training of event-managers in the context of dual form of acquiring education]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu kultury i mystetstv. Serii: Menedzhment sotsiokulturnoi diialnosti* [Bulletin of Kyiv National University of Culture and Arts. Series in Management of Social and Cultural Activity], 2(1), 82-104. <https://doi.org/10.31866/2616-7573.1.2019.170657> [in Ukrainian].
- Solaris, J. (2021, February 16). The Future of Events. And Some Personal News. *Skift Meetings*. <https://meetings.skift.com/future-events-personal-news/>
- Zhezhukha, V. Y., & Mysyk, V. M. (2022). Ivent-menedzhment v Ukraini: problemy, tendentsii, perspektyvy ta napriamky reinzhynirynhu [Event management in Ukraine: problems, trends, prospects and directions of reengineering]. In A. P. Duka (Ed.), *Paradyhmalni vyklyky suchasnoho rozvytku* [Paradigmatic Challenges of Modern Development] (pp. 31-45). The Research and Education Innovation Center of Social Transformations. https://reicst.com.ua/asp/article/view/monograph_paradigmatic_03_2022_01_2 [in Ukrainian].

EVENT MANAGER DEGREE AS AN INNOVATION EXPONENT IN MODERN EDUCATION IN CULTURE AND ARTS

Mykhailo Poplavskiy

Kyiv National University of Culture and Arts

Abstract

The purpose of the article is to reveal the upgrading features of education at the Kyiv National University of Culture and Arts via introducing innovative ideas and approaches to the programme subject area “Event Management” implemented at the University. *The research methodology* is based on principles of objectivity and consistency, which made it possible to characterise such an innovative trend in education as the combination of event-based training, the job market’s requirements and the established corporate event culture. Structural, analytical and comparative methods are aimed at determining the predictive and strategic mechanisms for implementing the directions of the educational and methodical components of the event management programme subject area “Event Management” at the University. *Results*. It has been determined that an event as a method of event management and eventology as a methodology for comprehending eventivity form soft skills that are in demand in the modern job market. The even-based education is one of the innovative trends in education, on the implementation of which both the content of education and the organisation of the educational process depend. The criterion for the innovation activity at the Kyiv National University of Culture and Arts in the implementation of the programme subject area “Event Management” was the effectiveness of the crossover point of the external requirements of the job market and the internally developed corporate event culture, which is aimed at defining eventivity as a “meeting” in science, education and arts. The experience of creating and developing this programme subject area proves that the combination of traditional and new models in the educational process is not a tribute to scientific awareness and the university model of teaching but a way of success for a future specialist to navigate both within specific professional skills freely and in uncertain tasks, modelling non-trivial solutions, new situations and non-standard ways out of them. *The scientific novelty* is determined by disclosing the entity of main directions for the creative educational model chosen by the University for strategic planning of educational and scientific activities. The article presents the innovative potential of the event and event culture in the modern educational space. The author has described features of the development of new programme subject areas (the case of the programme subject area “Event Management”) and has provided the author’s vision of the social significance of the event.

Keywords: Kyiv National University of Culture and Arts; Event Management; event; innovative activity; event-based culture

Інформація про автора

Михайло Поплавський, доктор педагогічних наук, професор, Київський національний університет культури і мистецтв, вул. Євгена Коновальця, 36, Київ, Україна, 01133, ORCID iD: 0000-0002-8234-8064, e-mail: pomm20180326@gmail.com

Information about the author

Mykhailo Poplavskiy, DSc in Education, Professor, Kyiv National University of Culture and Arts, 36 Ye. Konovaltsia St., Kyiv, 01133, Ukraine, ORCID iD: 0000-0002-8234-8064, e-mail: pomm20180326@gmail.com

